

FLACĂRA ROȘIE

Organ al comitetelor orașenești și raional P.M.R. Arad și al satorilor populare orașenești și raional
Arad, anul XIV Nr. 3991 | 4 pagini 20 bani | Duminică, 9 iunie 1957

O nouă formă de organizare a me-
canizării muncii.

Un om și un tractor la 100 ha

Începând din acest an gospodăriile agricole de stat vor trece la o nouă formă de organizare a mecanizării muncii după principiul „un om și un tractor la 100 ha”. Acest nou sistem de lucru care are la bază principiul cointeresei materiale a mecanicilor agricoli are menirea să asigure mecanizarea complexă, să ridice productivitatea muncii și calificarea mecanizatorilor. Până acum în gospodăriile agricole de stat au fost organizate peste 100 brigăzi de tractoare, răspândite în întreaga țară pentru experimentarea noului sistem de muncă. Fiecare brigadă, deservită de 5 mecanici agricoli, lucrează pe bază de contract cu gospodăria pentru 500 ha teren dintre care 200 ha grâu, 200 ha porumb și 100 ha furaje. Fiind dotate cu tot utilajul și mașinile necesare, brigăzile asigură mecanizarea lucrărilor la aceste culturi, începând de la arat și semănat până la depozitarea recoltei în magazine în perioada optimă prevăzută în contract.

Mecanicii agricoli execută singuri întreținerea și reparația utilajului ce li s-a încredințat, iar gospodăria asigură asistența tehnică necesară. Pentru depășirea producției planificate, executarea reparațiilor de bună calitate și în termenul stabilit, depășirea volumului de hantă planificată între două reparații generale, dacă valoarea îngrășărilor și reparațiilor curente nu depășește pe cea planificată, etc., mecanizatorii primesc sporuri de salarii și premii în bani.

Mecanicii din aceste brigăzi li s-a acordat înțelegere la obținerea locuințelor personale în gospodărie sau la acordarea creditului pentru construirea de case individuale și dreptul la un concediu de odihnă suplimentar până la 30 de zile, egalat în funcție de necesitățile gospodăriei.

Aplicarea acestei forme de organizare a muncii „un om și un tractor la 100 ha” crează toate condițiile pentru obținerea unei producții ridicate constant și la un preț de cost scăzut în gospodăriile agricole de stat.

(Agorpres).

Contribuție la aprovizionarea oamenilor muncii

În luna mai a început sezonul de vîrf de producție la I.C.I.L. Arad. Cu toată vremea nefavorabilă producției de lapte din această lună, planul de producție a întreprinderii a fost realizat în proporție de 120,2 la sută, cu depășiri de plan la toate sortimentele.

Au fost date peste plan: lapte de consum — 1.480 hl, unt — 1,4 tone, brînzetură — 52,2 tone.

În cursul lunii mai, a continuat acțiunea de încheiere de contracte de livrare a laptelui, realizându-se cu 4.100 hl lapte mai mult decât în luna precedentă.

Întreprinderea, la cererea consumatorilor, și-a dublat producția de

produse dietetice, îndeosebi brînză proaspătă de vacă și iaurt, care sînt de bună calitate.

Colectivul întreprinderii desfășoară o activitate din ce în ce mai intensă în munca de contractare, pentru menținerea ritmului de producție din luna mai, în vederea îndeplinirii sarcinilor de producție la toate sortimentele în lunile viitoare. Aceste măsuri asigură realizarea planului creșterii productivității muncii și reducerea prețului de cost. Totodată, prin realizarea sarcinilor de plan întreprinderea contribuie la buna aprovizionare a oamenilor muncii cu produse lactate.

N. JURCIUC, coresp.

Peste 45 vagoane cereale contractate de cooperativa din Siria

Contractările de cereale continuă. Țăranii muncitori în număr tot mai mare se îndreaptă spre cooperative pentru a contracta produsele holdelor lor din acest an. Comuna Siria cunoaște și ea aceste aspecte. Până în momentul de față au fost contractate 24 vagoane cu grâu, 22 vagoane porumb și însemnate cantități din floarea-soarelui, orz etc.

Acțiunile contractatează zilnic circa un vagon de grâu și un vagon de porumb.

Este fără îndoială o contribuție de seamă la creșterea fondului centralizat al statului.

♦♦♦

La Covășinț se poate contracta mai mult

Analizînd desfășurarea acțiunii de contractare a cerealelor în comuna Covășinț se poate constata că aici s-au obținut unele rezultate, care însă nu sînt pe măsura posibilităților reale ale comunei. Deși s-au contractat peste 60.000 kg grâu, 9.200 kg floarea-soarelui și 4.800 kg porumb, acestea reprezintă cantități infime față de suprafața însemnată a comunei. Dacă unii producători ca Dinu Luca, Mihai Kolff și Nicolae Kolff au contractat fiecare câte 1.000 kg grâu, în Covășinț mai sînt aproape 300 gospodării care încă n-au încheiat contracte. Aceasta pentru că acțiunea de contractare se duce sporadic, avantajele oferite contractanților fiind insuficient popularizate. Că așa stau lucrurile ne-o dovedește și faptul că în această săptămînă, luni și marți, nu s-a încheiat nici un contract. Miercuri, însă cînd achizițorii agenției raionale „Recolta” s-au deplasat pe la casele țăranilor muncitori, nu mai în citeva ore au reușit să contracteze peste 1.000 kg cereale.

La Covășinț se poate deci contracta mai mult. E necesar însă să se muncească cu mai multă stăruință, cu mai mult simț de răspundere.

De fapt ar fi vrut să facă mai mult. Observase el cu citeva săptămîni înainte că aici s-ar putea face ceva. „De ce e nevoie de atît adaos de prelucrare — se gîndea el. Se poate executa piesa și cu un adaos mai mic”. Totuși n-a spus atunci nimic. Aștepta „momentul” cînd să vină cu „propunerea”.

În citeva zile întreprinderea devine ca un furnicar. Ba alergau cei de la sindicat de la un atelier la altul, ba secretarul de partid stătea de vorbă îndelung cu muncitorii, ba cei de la normarea muncii treceau atelierul grăbiți, de le fîlfiau aripile halatelor ca niște drapele. Și toți aveau carnețele în mîni, în care notau de zor cu o repeziune uimitoare.

— Ce să fie oare toate acestea?

Acțiuni laudabile

Pe zi ce trece la fabrica „Teba” intră în funcție tot mai multe mașini noi și tot mai perfecționate, ușurîndu-se în măsura tot mai mare lucrul muncitorilor. Metodele de muncă sînt și ele adaptate noului utilaj. Concomitent, muncitorii, tehnicienii și inginerii de aci caută să ridice productivitatea tuturor mașinilor. Aceasta deschide un larg câmp de activitate inovatorilor. Și anul acesta activitatea inovatorilor a fost rodnică: au fost înregistrate 40 de inovații din care, pînă la 1 iunie, au și fost aplicate 14, restul fiind în curs de experimentare.

Inovatorul Nicolae Dreucan, Gh. Carabaș și Aladar Suciu au reușit să ridice productivitatea muncii prin construirea unui dispozitiv de curățat spete de țesut, lucrare ce se făcea manual și necesita mult timp. Prin noul dispozitiv, timpii morți sînt acum înălturați.

Dar, paralel cu ridicarea productivității muncii, inovatorii de la „Teba” se preocupă și de îmbunătățirea calității produselor. În acest sens tov. Gh. Moraru a realizat modificarea țevilor de apă la jîgherele vechi, înălturîndu-se astfel stropirea țesăturilor.

Confecționarea cantelelor cu două suluri — concepute de tov. Adalbert Ōzi — a adus o mare reducere a deșeurilor, economisindu-se aproximativ 108.000 lei anual. Importantă este și propunerea tov. Vasile Leb privind confecționarea unor rame din

tuburi de carton uzate, menită să înlocuiască tuburile de lemn care sînt cu mult mai scumpe.

Munca inovatorilor de la fabrica „Teba” este stimulat și răsplătit. Bunoară, tov. I. Raffai a primit o recompensă de 400 lei, iar tov. Adalbert Ōzi 711 lei, urmînd ca această sumă să mai fie completată ulterior.

Din cele de mai sus se vede că munca de raționalizare și inovații la fabrica „Teba” se desfășoară din plin, există o permanentă preocupare pentru dezvoltarea tehnicii, pentru perfecționarea mașinilor, ridicarea productivității lor și ușurarea muncii oamenilor.

PAUL NIȚOIU

PRACTICA ELEVILOR

După terminarea examenului de sfîrșit de an — în ziua de 14 mai a.c. — elevii anului III de la Școala medie de comerț Arad, pe baza unui ordin al Ministerului Comerțului, au fost repartizați să facă practică la organizațiile comerciale din oraș.

Prin aceasta, ei pot să imbine cunoștințele teoretice înușite în cursul anului cu cele practice, efectuînd di-

verse munci în cadrul organizațiilor comerciale din oraș.

Dintre acești elevi s-au evidențiat pînă în momentul de față în mod deosebit Petru Olar, Ionel Sandici, Nicolae Seran, Volf Terneh, Ioan Donciu și alții care fac practică în întreprinderile comerciale din Arad.

A. DUȘAN, coresp.

Ioan Dornea a făcut o propunere...

— se întrebă Ioan Dornea. Tu știi ceva măi Petre? — se adresă el muncitorului de la mașina vecină.

— Apoi, cum să nu știu? Se fac pregătiri pentru experimentarea sistemului îmbunătățit de salarizare.

— Și de asta umblă atîta cei de la sindicat?

— Da, slau de vorbă cu muncitorii, pentru a le cere propunerile lor, despre...

— Și la mine nu vin?

— Nu pot să merg la toși. Dacă ai vreo propunere, notează-o, și mine — cîci mine avem consătuire de producție — o vei putea spune.

Ioan Dornea lăcu. Se aplecă din jurul său. Era tare mulțumit și mîndru. Totuși nu spusese decît atît, în cel și modest:

— Apoi nu e un lucru cîine știe ce mare tovarăș. Fiecdruț putea să vin în cap ideea aceasta.

Propunerea comunistului Ioan Dornea de la Atelierele C.F.R., este doar una din cele 248 de propuneri pe care le-au făcut muncitorii atelierelor. Fiecare dintre aceste propuneri e importantă și folositoare. Ele contribuie la reușita aplicării sistemului îmbunătățit de salarizare. Alți propuneri tehnico-organizatorice, cit și cele referitoare la normarea muncii și la salarizarea directă se dezbate în cadrul unor comisiile alcătuite în acest scop.

În momentul de față propunerile încep să prindă viață. O serie dintre ele au și fost aplicate.

Peste citeva zile la Atelierele C.F.R. va începe experimentarea sistemului îmbunătățit de salarizare.

G.H. BAKACS

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

— Ce să fie oare toate acestea?

In ultimele

24 DE ORE

pe glob

AZI SE DESCHIDE TIRGUL INTERNAȚIONAL DE MOSTRE DE LA POZNAN

Duminică 9 iunie se deschide în Republica Populară Polonă cel de-al 26-lea Tirg Internațional de mostre de la Poznań. Alături de numeroase țări ale lumii, printre care Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii, Marea Britanie, Franța, Cehoslovacia, R. F. Germană, Canada, Suedia, Iugoslavia, Israelul, Elveția, România va expune în standurile tirgului numeroase mostre care vor oglindi în mod concret posibilitățile de export ale țării noastre.

Aproape 70 la sută din totalul exponatelor românești vor fi produse ale industriei noastre metalurgice.

Participarea României la Tirgul Internațional de mostre de la Poznań va constitui fără îndoială un bun prilej de intensificare a schimburilor comerciale dintre România și Polonia.

— O —

PRELUNGIREA OCUPAȚIEI ENGLEZE ÎN IORDANIA

Regele Iordaniei Hussein și ministrul Afacerilor Externe Samir Er Rifai au pregătit proiectul unui nou tratat cu Anglia, prin care Iordania va deveni Angliei aerodrom pe termen de 25 de ani.

Încă în timpul tratativelor cu privire la lichidarea tratatului anglo-iordanian din 1948, regele Hussein a cerut fostului șef al statului major al armatei iordaniene generalul Ali Abu Nuvar și fostului prim ministru Sulaiman Nabulsi să încheie un astfel de acord cu Anglia. Aceștia au refuzat însă categoric.

— O —

PENTRU ÎNCETAREA EXPERIMENTELOR ȘI ÎNTERZICEREA ARMEI NUCLEARE

Prezidiul Academiei de științe a Cehoslovaciei a adresat academicienilor de științe din toate țările lumii un apel în care se cere sprijinirea prin toate mijloacele a interzicerii depline a tuturor tipurilor de arme nucleare. Oamenii de știință cehoslovaci cer oamenilor de știință din toate țările să protesteze energic împotriva experimentelor nucleare și să ceară interzicerea imediată a acestor experimente.

— O —

O NOUA OFENSIVĂ ÎMPOTRIVA MIȘCĂRII DE ELIBERARE DIN ALGERIA

Robert Lacoste, ministru rezident în Algeria, a convocat o nouă conferință la care au luat parte generalul Salan, comandantul trupelor terestre franceze în Algeria și alți conducători militari, precum și reprezentanți ai autorităților civile locale. La această conferință s-a hotărît să se întreprindă „acțiuni globale în toate domeniile” împotriva participanților la mișcarea de eliberare națională din Algeria.

— O —

HITLERISTUL SPEIDEL A VIZITAT HAGĂ

După cum s-a aflat la 5 iunie la Haga a sosit în secret, însoțit de detașamente motorizate de poliție, fostul general hitlerist Speidel care ocupă postul de comandant al trupelor terestre N.A.T.O. în zona centrală a Europei.

Neocolonialismul american

III

Rolul „ajutorului american pentru străinătate” în exporturile de capital american

Încă de la începutul secolului, Lenin sublinia rolul exporturilor de capital ca un auxiliar al exporturilor de mărfuri. Fără nici un fel de ezitare se poate afirma că după cel de-al doilea război mondial, ajutorul american pentru străinătate i-a revenit rolul principal în asigurarea exporturilor de capital american. După date oficiale americane exportul de mărfuri în cursul anului 1956 s-a cifrat la 19 miliarde de dolari față de 15 miliarde în 1955, deci a crescut cu 23%, în timp ce exportul de capital după datele de pînă acum pare a se fi dublat. Exportul de capital american se face astăzi sub forma exportului de fonduri publice, categorii în care se înglobează ajutorul pentru străinătate — credite și donații — cit și sub forma exporturilor de capitaluri particulare, în special investiții directe, adică înființarea și extinderea filialelor și sucursalelor firmelor americane. În ambele cazuri, beneficiarii direcți sînt monopolurile americane. Din punct de vedere economic, exportul de fonduri publice — fie că este vorba de „ajutor militar”, fie de „ajutor tehnico-economic” — are îndeosebi rolul de a stimula exporturile de capitaluri particulare. Acest lucru este de altfel recunoscut

făcî chiar de ocurențele autorizate americane. Într-un raport dat publicității la începutul acestui an, Eric Johnston, președintele uneia din numeroasele comisii care au studiat problema „ajutorului pentru străinătate” subliniază că „acordarea de fonduri publice este la începutul necesară pentru a stimula aflulul de capitaluri private” (Le Monde, 9/3 1957). Stipulațiile din cadrul tratatelor bilaterale de care este condiționată acordarea „ajutorului”, asigură investițiilor particulare numeroase avantaje și garanții. Orientarea acestor capitaluri, atît din punct de vedere geografic, cit și din punct de vedere al ramurilor industriei în care sînt investite, dovedește că la baza acestor investiții stau atît interesele strategice cit și cele economice ale imperialismului american.

Cea mai mare parte a fondurilor publice (ajutorul militar și de altă natură) s-a investit în țările Europei occidentale.

Beneficiarii principali ai acestor alocări au fost principalii parteneri europeni din N.A.T.O., Anglia, Franța și Germania occidentală, Italia. Chiar dacă destinația precizată a fondurilor era „ajutorul economic”

(Continuare în pag. 4-a).

Ce e nou în orașul nostru

Un nou concurs „DRUMETII VESELI”

Consiliul orașenești A.R.L.U.S., în colaborare cu Secțiunea de învățămînt și cultură de pe lângă Statul popular orașenești și Comitetul orașenești U.T.M., organizează duminică, 16 iunie, orele 9,30, în sala Palatului cultural, un nou concurs „Drumetii veseli”.

Tema concursului va fi: „În drum spre orașul festivalului” cu itinerariu: București, Iași, Odesa, Harkov (Poltava), Kîrsk, Orel, Moscova.

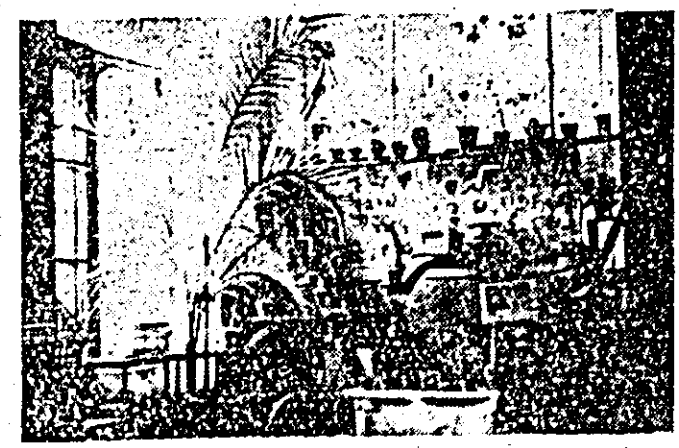
Întrebările ce se vor pune vor fi din domeniul geografiei, istoriei, muzicii, literaturii și științelor naturii.

Concursul se va desfășura între elevii claselor a IX-a de la Școala medie nr. 1 „I. Slavici” și a IX-a B de la Școala medie nr. 5. Cîștigătorii li se vor acorda premii individuale și colective.

TINERI NATURALIȘTI

Cu ajutorul comitetului de părinți și al conducerei Școlii pedagogice, membrii cercului „Tineri naturaliști” au amenajat într-una din sălile de cursuri un muzeu de științe naturale. Într-un colț al muzeului elevii, sub conducerea prof. Gh. Crep, au amenajat un colț cu plante ornamentale.

ÎN CLISEU: colțul cu plante ornamentale din muzeul de științe naturale. O elevă studiază cu atenție modul în care se dezvoltă plantele.

CANTINA FABRICII

Îmbunătățirea condițiilor de trai ale muncitorilor constituie o preocupare de seamă pentru conducerea fabricii „Teba”.

Zilele acestea va intra în funcțiune o cantină nouă care va putea deservi în cele mai bune condiții pe toți

muncitorii care iau masa la cantina fabricii.

Bucătăria este foarte bine amenajată. Cazele, mașina de gătit precum și celelalte utilaje sînt construite după cerințele tehnicii înăltinate.

Și totuși vom avea operetă!

Cu citeva săptămîni în urmă, un articol apărut în coloanele ziarului nostru punea următoarea întrebare: „opereta a murit înainte de a se naște?”

Procedînd la o mai serioasă analiză a posibilităților existente, organele de specialitate au ajuns la concluzia că opereta trebuie totuși înființată la Arad.

Avînd la dispoziție date furnizate de persoanele competente care se ocupă de această problemă, vă putem informa că spre sfîrșitul acestei luni veți putea viziona în grădina de vară a Teatrului de stat primul spectacol de operetă. Titlul operetei: „Casa cu trei fete”.

Își dau contribuția soliștii și orchestra Filarmonicii de stat și actorii Teatrului de stat din orașul nostru.

Pregătirile sînt în curs. Rolurile au și fost distribuite. Se lucrează la costume și decoruri.

NOI LINII DE AUTOBUSE

Întreprinderea comunală orașenească, pentru a înlesni legătura oamenilor muncii din cartierele marginase (Pîrmeava, Șega și Bujac) cu uzinele și centrul orașului, a înființat două noi linii de autobuse.

Pe una din linii, două autobuse parcurg distanța pîrlea A. Iancu, str. I. C. Frimu, Mărășești, Spitalul de copii, Abatorului, Clinica veterinară, Sezoare, Ceapac, uzinele „30 Decembrie”, Victoriei, „Gheorghe Dimitrov”, I. Calvin, Eminescu și din nou pîrlea A. Iancu. Alte două autobuse parcurg același traseu în sens invers.

La un incubator

Incubatorul de pui de pe lângă gospodăria agricolă de stat din Aradul Nou a obținut în ultimul timp însemnate succese. Astfel, incubatorul a fost dotat cu un aparat D3, care are o capacitate de 2.500 ouă. Aparatul are avantajul că poate funcționa cu curent electric, a ragaz sau petrol. Tov. inginer Dumitru Boșanac, șeful stațiunii, a pus la punct un aparat cu ajutorul căruia se pot constata mai repede ouăle sparte.

În prezent incubatorul gospodăriei agricole de stat din Aradul Nou deservește cu pui multe alte gospodării agricole de stat din regiunea Timișoara, cărora le-a livrat numai în cursul acestui an peste 80.000 de pui.

ÎN CLISEU: tov. Elisabeta Becker sortează pui.

FAMILIA IZVEKOV

KONSTANTIN FEDIN

Trilogia scriitorului sovietic Konstantin Fedin, din care fac parte romanele „Primele bucurii” și „O vară neobișnuită”, se încheie cu romanul „Focul”. Acțiunea ultimului volum al trilogiei se desfășoară în a doua jumătate a anului 1941, la Moscova, Tula, Iasnaia Poleana pe Volga. Cititorul va întâlni în acest roman personajele cunoscute din primele două cărți și unele personaje noi.

Fragmentul pe care îl publicăm face parte din prima parte a romanului.

Îndată ce stăgînea de la Teatrul din Tula se închise, Anocika plecă pentru scurtă vreme la Moscova. Stăgînea din Tula fusese pentru ea un fel de corvoadă plictisitoare, acceptată doar pentru a putea fi elivă timp îndelungat cu familia. În cel trei ani de muncă încordată și grea pentru soțul ei, ea nu fusese acasă decât în concediu sau în treacăt. Izvekov o condusese la gară chiar în ajunul zilei cînd Pavel își anunțase căsătoria. Toată ziua de vineri nu putuse obține legătura telefonică cu hotelul din Moscova unde trăsesse Anocika, dar seara îl telefonă ea singură și îi spuse că pleacă la Brest într-un turci de două săptămîni. Se folosi de acest prilej pentru a comunica stirea căsătoriei lui Pavel. Anocika rămase umilită.

— Spune-mi, Pavel, să nu îndrăznească să facă una ca asta pînă nu mă întorc eu!

Izvekov îi răspunse că nu o să se lase înduplecat.

— Mașă! Îl poartă îndupleca învențiată ova. Spune-mi o să-l iei nu lui Pavel și că-l ceri doar ca să amine cu două săptămîni nunta asta absurdă.

— Nu-ți fă totuși mai bine să amii tu cu două zile căsătoria asta absurdă?

— Te superi? Nu-și fă plocat dacă mi-ai telefonat în cursul zilei. Acum e tirziu, am somn și contracții. Plec cu avionul, mîine dimineață, iar duminică iau parte la spectacol.

— Atunci, drum bun. Și să te întorci cu bine.

— Înțelegem, Kiril, că nu pot să-mi calc cuvîntul! Doar e vorba de un contract! Și, o trupa foarte interesantă, numai tineri. Și apoi mi-a venit așa, deodată...

— Înțeleg. Dar vezi că și lui Pavel i-a venit așa, deodată...

— Văd că ești nemulțumit. Dar ce să fac acum? Doar nu pot să invoc nimeni fratele meu! Dacă se încăpățînează, spune-mi că mam supărat pe el și că o să-l iert niciodată. Și, uite că ce m-am gîndit: dăruiește din partea noastră serviciul de coal...

— Cum?... Bineînțeles, tinerilor! Cel albastru cu dungușii. Nadea știe. Ne-am înțeles omîndouă... Co face ea? Gînd o să mai plece la Moscova dacă nuntă...

— Centrul telefonică întorburană întrerupse deodată convorbirea. Timpul trecuse și discuția trebuia încheiată. Anocika o încheie așa cum își încheiasse multe, multe din convorbirile ei telefonice cu Kiril, spunîndu-i că-l sărută și, grăbindu-se, ridicînd vocea, reuși să mai adauge: „Iare, tare, tare”. Iar el, ea și cum s-ar fi jenuit de telefonistă îi răspunse scurt:

— Și eu...

La urma urmelor toate aceste gînduri care frământau trebuiau să-și găsească o rezolvare. Era cazul să tragă o concluzie. De altfel, concluzia îl apără lui Izvekov de la sine, dar nu mai simplă decît gîndurile, amintirile sale. Nadea crescuse, Pavel stătea acum pe picioare proprii. Anocika era plină de viață; fiecare din ei se simte liber, îndrăgite mîna pe care o face, iar faptul că fiecare se descurcă în felul său înseamnă că așa trebuie să fie. Familia lor doar nu este de modă veche și deci nici nu trebuie să se conducă după obiceiuri pătrășale.

Drumul de la gară pînă acasă Kiril îl străbătu cu pași măsurati. Se hotărî să-și acorde o zi de odihnă, nu o duminică oarecare din calendar, ci o sîmbătă, cînd n-ai nîl un fel de obligații de îndeplinire, și potîi hotărî în voie. În astfel de oaze nici un fel de griji nu-ți umbresc sufletul, și te simți ca un nou născut.

Rămăse de unu singur. Era oald, și pasul îl purta fără voie către camera pe care Nadea o botezase „bata de la periferie”. Încăperea fusese botezată așa pentru că de fapt, aici nu exista nici un fel de baie. Se aflau numai niște bănci largi, iar pe bănci și pe sub bănci zăceau găleli, ulcioare. Pe pereți atîneau bidoane, copăi mari și tot soiul de alte vase pe care Nadea le porechise. În acești lămpi, „inventar pentru cultura fizică”. Dimineața, toate aceste vase încăpătoare erau umplute cu apă proaspătă, apoi în întregă casă începuse să se audă plescăituri apelor, care curgea și fierboia. După clipocitul ei se putea afla cu ușurință care din locații casei se află în camera de baie, zăvoaia cu un cîrleț.

Izvekov îndeplinea ritualul spălăturii fără grabă, cu acea plăcere pe care numai așa și-o poate pricinui.

În asemenea momente senzațiile predomină gîndurile: pari să te fi eliberat de toate grijile, iar prin flocare păticea a ea înțipul pare că-ți spune: e bine că te îngrijești de mine, toată viața uile cum trăiești și vreau să trăiesc, să trăiesc. Și oricît de mecanică era obișnuița pe care Izvekov o deprinsese încă din tinerețe de a-și îngriji corpul, oricît și s-ar fi părut că, în timp ce mișcă în sine ocupate cu mișcările obișnuite, creierul continuă să lucreze — în realitate acesta se recrea lăstîndu-se deslăsat de mișcările trupului, care-i trimitea, val, după val, singole prapăp.

Tot alt de lănt, savurînd fiecare clipă, Izvekov se ocupă și de vechiul lui brie, ascuțindu-l înțit de platră și apoi de curea. După ce se bărbierise spăla din nou și, într-o pijama subțire se apropie de raftul de cărți. Degetele i se opriră asupra cărții „Spiritul legilor” de Montesquieu, dar împinse cartea la loc și privirea îl luncă asupra unei alte cărți. De ce să nu citească acum ceva deosebit, pentru care nu găsea niciodată timp? Belferistica? Cîte volume și volumase erau rînduite în raft, și lecturarea lor merita amînata pentru perioada concediului! Se aplecă spre raft dar se oprî. Se auzise sunînd telefonul. Ridică receptorul.

Fără să-l dea bîna ziua, după ce se întoarse dacă Nadea a plecat, Pavel îl întrebă ce face.

— A, tîner căsătorit! Felicitările mele. Aveam de gînd să-ți iau înaintea vin la tine cu un dar.

— Interesant, ce ar putea să fie?

— Îl luă în zăbăne Pavel.

— Ai să vezi.

— Ceva care se sparge?

— Cam așa ceva.

— Foarte nimerit! Se spune că la nuntă, cîntărele aduc noroc.

— Dar ce, ai de gînd să spargi cadourile?

— Eu, nu... Ai ascultat stîrile la radio?

— Întrebă Pavel repede.

— Dar ce s-a întîmplat? L-am scos din priză.

— Aha! În clipa aceea Izvekov observă că vocea lui Pavel era neobișnuită, schimbătoare și luă elt pe ce să facă o glumă pe seama aerului tare al dimineții sau a nopții nedormite, dar Pavel adăugă repede:

— Pune-l în priză. Apoi va fi transmis din nou. E război în țară?

— Care... ce tot... se bîlbîi Izvekov, dar îndată auzi în receptor vocea gravă, împede a crăcînitului, pe care Pavel o acoperi din nou:

— Deschide radioul, mai repede! După ce ascultă — vino îndată la noi. Eu și Mașă te așteptăm.

— Aparatul se afla alături de telefon Izvekov întinse mîna și-l deschise. Pînă să se încălzească lămpila, în cap i se învîlmășiră gînduri care de care mai futurile. Se gîndi că formula sacră „eu și ea, eu și el” se ivese din prima clipă a căsătoriei. De ce, „eu și Mașă te așteptăm” și nu pur și simplu așa cum fusese ieri — te aștept?... Războiul ducea de aproape doi ani. Ce nume i-au dat la inventat războiului de pozitivi?... S-a întins peste toată Europa... Vechiul obicei al lui Pavel: trîntește deodată receptorul de nu mai înțelegi nimic... Bine că pe noi nu ne-au atras nici în mîcelul de pozitivi, nici în mîcelul de mișcare... Eu și Mașă Cum ai să te împaci cu ea, dacă toți s-au strădui fără folos să te învețe să vorbești omește... Et, lată, cinematograful era nimerit mai înainte „Marele mil”. Acum a amuțit și radioul... Vezi, să nu începi tu și Mașă, să spargi cu adevărat furturile...

Invitîrî norăbător burton. Din aparat război un plăt ascuțit, apoi înțirul într-un tango îndepărtat risul unui actor, zgomote, parca trîsnituri de canion și după aceea deodată, neașteptat de clară, vocea crăcînitului, cuvintele acelea care răsunaseră pentru o secundă și în receptorul telefonic cînd Pavel rostise cuvîntul război.

Înțelise totul deodată.

Deschise gura și spîrcească negru încă, ca în tinerețe, se ridică și se îmbracă, formînd o singură linie deasupra ochilor. Mîna se îndepărtă de la sine de aparat, apucă spețeară scumurie, și o trase spre el. Fără să-și desprindă ochii de la aparatul în care răsunau limpede cuvintele nemăsurate, el se lăsa ușor pe soam. Nici un cuvînt nu scăpă auzului său, cu toate că, în același timp, percepea tot altă de împede și vocea lipsită de glas a

propriei sale conștiințe, care părea că răspunde fiecărui cuvînt.

„Așa, așa, spunea vocea, totuși ne-au împins în război. Sintem în război. În acel război în care n-au reușit să ne atragă, căruia ne-am împotrivit din toate puterile, pe care-l urim. L-au întors împotriva noastră, ca să nu putem scăpa de el. Au răsturnat lumea cu acest război și vor să ne răstoarne și pe noi. Cu tot ce am făcut și facem. Acesta e războiul lor. Acum e și războiul nostru. Al nostru. Războiul urii noastre față de războiul lor. Oh, cît de neașteptat! Cum așa — dintr-odată! Ar fi trebuit să ne așteptăm. Era de așteptat. L-am așteptat și totuși — cît e de neașteptat! Se spune că toate lucrurile mari vin pe neașteptate. Și lucrurile joșnice, se vede, la fel. Așa, așa. Și cele joșnice...”

Izvekov asculta cele două voci: cea din aparat și vocea sa lăuntrică. Totul înțepense în el, cum înțepense și cursorul scalei aparatului de radio. Numai gura i se închise în cel. Umbre începuseră să-i tremure pe obraji, sub urechile înțepite. În timp ce făcea continuu să se înțepete.

Vocea din aparat răsună puternic, tot mai puternic și lăuntrică, rostînd lare de tot: „Victoria va fi a noastră!” Urmă o clipă de tăcere, după care un gol insuportabil, de parcă totul ar fi dispărut din casă, de parcă casa însăși ar fi dispărut. Și, deodată, zîrînd scaunul cu piciorul, Izvekov se ridică.

Tot ce auzise la radio, tot ce răsunase în conștiința sa în acele oile, totul, se contopi într-un singur cuvînt: Brest.

Anocika era la Brest! Ea singură îi spusese, — Brest. De ce nu s-a gîndit de la început la asta? N-are importanță. Nimeni n-are importanță. Ea se află totmai acolo unde a izbucnit focul. La graniță! Poate că n-a auzit bine! De ce nu a întrebato încă odată. Oare să fi fost ea la telefon? Nu cumva o greșit el? Ultimele ei cuvînte fuseseră: „Iare, tare, tare!”. Dar de ce ultimele? Ce însemnă ultimele? Ce-i asta?

Își ridică cu greu mințile. Degetele rășchirale parcă ar fi vrut să i se înfigă în cap. Îl trebuia un efort să de lase jos. Îl veni să lîpe. Dar nu tipă. Un efort al voinței, obișnuită să i se sîmune, îl făcu să se așeze din nou. Își prinse genunchii cu palmele.

Din aparat război deodată melodia unui marș.

Un marș de campanie. Vioi, vesel. Cu trîntit, cu tact. Trebuia să se pregătească. Anocika e de două zile la Brest. Astăzi trebuia să aibă loc spectacolul. Astăzi, din zor, orașul a intrat în foc. Mai înainte de orice trebuia să telegrafizeze. Nu, să trîmă o radiogramă. Să nu-și piardă cîmpatul. Așa e principatul. Să ceară, printr-o radiogramă, s-o evalueze pe Anocika imediat, cu avionul. Pe cine să roage? Ce fel de teatru o fi acela? La Comitetul pentru artă trebuie să se gîte. Comitetul nu poate să nu știe unde se află o artistă a poporului. Să telegrafizeze imediat. Dar, drace, acolo nu-l nimeri, e duminică! Trebuie să-l spună Nadei că mîine dimineață...

Da, Nadea! Acum, însă, Nadea se află în tren. Mai bine prin organizațiile militare, prin comisariatul militar. La Brest puterea o dețin acum militarii. Anocika e cunoscută în armată. Și, totodată, prin comitet Adresa Nadei la Moscova? A, da, voia să i-o trîmă. Astăzi ea se va duce de-a dreptul la vilă. Vestea nu află-o probabil și cel din tren. Nadea a aflat și ea, și se va întoarce. De ce să se întoarcă? Nu se știe. Vîntul e înfiorător, necunoscut. Dar de data aceasta îl cunosc. Anocika n-a fost încă niciodată într-o astfel de primejdie. Trebuie să reflecteze cu calm. Graba strică. Nu trebuie să se lase cuprins de ea, nu...

Deodată, telefonul sună în felul cum cheamă de obicei întorburanul. Izvekov se năpusti spre aparat.

O voce groasă, puțin răgușită, pe care el o recunoscuse îndată, îl zise monoton, dar amabil:

— Tovarășul Izvekov? Bună ziua.

Tovarășul Novojlov vă roagă să veniți la comitetul regional, la consiliu. Consiliul începe peste o jumătate de oră. Ce să-i transmit?

— Vin imediat.

Se îndreptă spre fete, dar, din-duș seama că e în prima se întorbură în dormitor. Dinodins se îmbracă fără grabă, străduindu-se să se gîndească numai la amănuntele îmbrăcămintei. Numai lînta dreaptă a spîrcească îmbrăcarea deasupra nasului, arăta cît era de concentrat.

Trecînd prin fața telefonului își aminti de Pavel.

Nu-i nimic, se gîndi el, o să-i telefonez de la comitetul regional de partid. O să aștept. Însurăteli!

Controlă dacă are în buzunar cheile de la ușa de intrare. Totul era ca de obicei.

RUSALIN MUREȘANU

CIMPUL

Ai pornit de dimineață peste cîmp, pribeag, Bruma albă se-asternuse crudă pe drumeag, Glia aburea a toamnă, singurică-cuc, Ca un steag lung de ceață picura un nuc Frunze galbene — peceții — drept zăpis și-nvăț Cum că toamna vine tarăși ca și-n alte dăși. Oculi de dimineață cîmpul împrejur Singur cuc era pe cîmpul întinat și sur Holda ta pierdută-n marea holdel celei mari Te privea cu ochi de mură printre rugii rari Te certa cu ochi de mure printre rugii rari Tu în vara spre stîrșite ai zîmbit spre ea: „Astăzi-mîni cu holda mare te voi cununa. Holda mică, prîzărîta, singură, de-acum, Cu-nțreg cîmpul te vei duce pe același drum Și o să-nvești să porți pe tine rod mai greu, mai mult,

O, de-acum bogatu-ți cîntec stau și îl ascult. Și eu n-o să flu la toamnă tarăși singur-cuc”.

Ca un sîneșic lung de ceață picură un nuc Frunze galbene, peceții, drept zăpis și-nvăț Cum că toamna vine tarăși ca și-n alte dăși Flutură și înfloară ca și-n alte dăși.

CORABIA

Eu sînt ca o corabie ce peste Involburarea lumii se asterne Spre-a înfrunta oceanele agreste De cucerire, grîne și victorie.

Mă gîndurile: pinza-n vînt nîmșă Și inima cîrmaci fără hotîrî Și coasa-mi este spadă netîmșă Și ancoră prin grîul de lumină.

Corabie de luptă sînt dar nu mă Încercenez să lupt, decît în vară Cu roadele oceanelor de humă Cînd clochitla-n slăvi mi-e stea polară.

Mă stîrșe porumburile coapte Și grînele cu foc vîrîd să mă frigă, Mă-depărtează și mă cheamă-n șoapte Și unduind lucerole mă strigă.

Și trec prin ele obosit, și nu prea, Și rodul li-l culeg ca pe-o comoră Pe cînd sub mine-n juru-mi și deasupra Îmi dă puteri să lupt întrecuța țară!

APUS

Apusul singurează luminos Răzle soarelui în inserare pier Norii sculptează în purpuri și oa Închipulri de basmo pe cer...

Mă înțir privind seara tîrzie Cum rînește norii ca florile spumii O, fie ca nuna această să fie Unica singurare a lumii!

Recenzie

Szemler Ferenc: VERSURI ALESE*)

Poezii maghiari din R.P.R.

„Flori înmiresmate tremurîndu-și potir-n bătaia razelor mîngîietoare ale soarelui... Spice aurii de grîu lăgîndu-se sub adierea abia perceptibilă a zefirului, iarba calfoată, fluturi în zbor, îndrăgostii jurîndu-și credință... Tabloul nu e convențional. E ceea ce numim natură, frumusețe, viață.”

Închipulți-vă acest tablou luminos, văzut prin zăbrăncul de fum al războiului: ar mai părea la fel de frumos? Dar acele flori — căleate sub bocancul cazon al soldatului în marș de front și carbonizate sub zgura incendiului, secătuite de parfulum lor

suav — ar mai deslăta oare privirile iubitei și înfrumuseța o gîhără? Ar mai putea fi puse ele în dreptul inimii? Pentru a răspunde la acest adevăr simplu, elementar, nu e nevoie de speculații filozofice. „Mai așteptați, soldații!” — poezie scrisă în a-nii întincașii al trecutului țării noastre, de către poetul Szemler Ferenc — constituie o pledoarie lirică, plină de sensibilitate, în favoarea păcii, umanității, vieții însăși. Ea sintetizează, de fapt, imperativul pe care-l ridică viața împotriva a ceea ce încearcă să-l umbrească: sensul, să-i stăvilească firescul curs:

Bocancii voștri-n cule tîntuiri, Să nu mai calce călășeaua moale, A ierbiilor proaspăt încoțîr-n cale. Și tîmurile voastre să nu treacă Cu uruit asurzitor și fum,

Turînd poporul gîzlor, pe drum... Opțiunea pentru unanimitate, pentru progres — a poetului de limbă maghiară din țara noastră — într-o epocă tulbură, de învrăjire a spiritelor și de rădăcine decadentiste, nu este lipsită de semnificație. Această atmosferă înviorătoare se degajă din întreaga lirică a lui Szemler Ferenc.

Prezentimentele înfricoșătoare ale războiului fascist ce urma să se declanșeze, departe de a trezi în poet o neliniște metafizică, îl îngrijorează profund și încearcă să le înfruntare ca pe o lăsmă. Sîrșitura acestora în inimă însă, face loc, în versurile sale, unui sentiment de nădejde, de încredere în forțele lumii, ale păcii. Neputința de a putea elința în voce, de a crea, îl înfrîntează:

Cum să vorbească dragostea mea, cînd

Istoria m-a asurzit urîndu-mi? Dar poetul nu se rezumă la o constatare amară, pasivă. Revolta sa se asociază înviorării optimiste către speranță:

Redă-mi pentru-o clipă dintr-un

ceas, Strălucitorul omenirii glas Ce sună pînă dincolo, departe De liniștea din sufletele moarte.

Reprobarea, condamnarea războiului încă înalțea eliberării țării noastre de sub fascism, e o sursă înviorătoare pentru lirica poetului. Și meritul încontestabil ce-i revine lui, în acest

Chiăr din primele zile ale existenței sale, teatrul „Romen” a slujit cu devotament poporul, luptînd pentru viața noastră a țiganilor. Spectacolul „Au plecat țiganii...” continuă una din tradițiile fundamentale ale teatrului — lupta pentru stabilirea definitivă a țiganilor normali, pentru o adevărată renaștere națională și culturală a acestora.

*) Szemler Ferenc: Versuri alese. În romînea de Demostene Botez. E.S.P.L.E. 1957.

BLOC NOTES

Voci ale scriitorilor din trecut

Asociația suedeză a amatorilor de discuri de telefon a editat un album de discuri microsilicon sub denumirea „Vocile scriitorilor suedezi”. La aceste discuri sînt înregistrate vocile scriitorilor suedezi Selma Lagerloef, Verner von Heidenstam, Tor Heiberg, Hjalmar Bergman și alora, citînd din propriile lor opere.

O antologie de versuri ale poezilor furci

După cum relatează revista „Varlik”, în Turcia se editează o nouă antologie a operelor scrise de poezii turci. Această antologie va fi alcătuită din patru volume. Primul volum a și apărut. În acest volum sînt incluse opere ale lui Andai, Berk, Celebi, Daglardi, Tarandji și ale altora — în total opere scrise de 18 poezii turci. Cartea este frumos ilustrată și cuprinde scurte biografii.

O carte rară

La unul din anticariatele din Copenhaga e-a pus de cîrînd în vinzare o carte unică — prima ediție a comediei lui Ludwig Goldberg, norvegian de origine, supranumit „părintele literaturii daneze”. Cartea a fost evaluată la 75.000 de coroane.

Deși în Danemarca niciodată pînă acum nu a mai fost fixat un asemenea preț pentru o carte, s-au găsit numeroși amatori. În cele din urmă, cartea a fost achiziționată de orașul Bergen, localitatea natală a scriitorului. Universitatea din Bergen a deșus 50.000 de coroane, iar statul — 25.000. În Norvegia nu există pînă acum nici un exemplar al acestei ediții rare.

Un nou film al lui Visconti

Cunoscutul regizor de teatru și de film Luchino Visconti a început să lucreze la turnarea filmului „Nopți albe”, după nvela cu același nume a lui Dostoievski. Filmul va fi turnat la Livorno, unde unele cartiere din port cu canalele, podurile și casele lor întinse, din secolul trecut, corespund, după părerea regizorului, atmosferei navelor lui Dostoievski.

Rolul Nastenkăi va fi interpretat de actrița elvețiană Maria Schell.

Vorbînd despre planurile sale de viitor Visconti a făcut cunoscut că intenționează să transpună pe ecran plesa „Suflete moarte” de Gogol sau o comedie a lui Tchov, care acum se joacă la Teatrul Național Popular din Paris sub numele de „Acest nebun de Platonov”.

Impotriva propagandei militariste în cinematografie

Filmele care preamăresc militarismul nu sînt primite cu entuziasm de către tineretul vest-german. Ziarul studențesc „Profil”, care apare în Bavaria, s-a pronunțat asfel împotriva unor asemenea filme. Aceste filme, ca aproape toate filmele militare, chiar dacă își camuflează cu abilitate intențiile, urmăresc un singur scop principal: ridicarea în slăvi a războiului.

Ziarul ajunge la următoarea concluzie: tineretul vest-german trebuie să-și spună cuvîntul pentru a reduce la zero crearea de „filme eroice” de acest fel.

Sens, e mai mult decît evident. Poe-

zile: „Ca o ciută”, „Impotriva flarelor”, „Iată, se apropie un nor”, „Seară de vară” etc. — sînt tot atîtea tablouri demascatoare, acuzatoare ale războaielor. Chiar dacă le lipsește volemănta, versurile emoționează prin sinceritatea, adevărul și adevăznea poetului la frontul unit împotriva forțelor întinate ale mîcelului.

Versurile antirăzboinice ale lui Szemler Ferenc sînt într-o privință un fel de „Querela Pacis” liric, modern, în care ideea lui Erasmus din Rotterdam este îmbrățișată de un vizionar al zilelor noastre.

Chiăr în poeziile sale din a doua perioadă — din anii orînduirii de mîcat-populare — tema păcii e reluată, dezvoltată; poezia „Rapsodia păcii” constituind un imn adus muncii pasnice.

O altă caracteristică a poeziei lui Szemler Ferenc este conceperea poporului nu ca o entitate supranaturală, ci ca o forță activă, în luptă. Poporul este, pentru poet, cam ceea ce vedea cu mulți ani în urmă Victor Hugo, este acela care dă aripi poetului, îl ajută să biruie. Versurile următoare sînt crezul poetului în trîncișia artel legate indisolubil de popor.

Si de mîi vorba de poet firavă, El mi-o aruncă tot mai sus, în slăvi.

Și-l dă putere nouă și vîfgoare... („La sîrbătorea lui august”).

Ideea de mare preț cuprînsă în însăși substanța celor mai bune poezii ale sale, din cea de-a doua perioadă, este aceea a proslăvirii nollor rînduilei din patria noastră.

Poetul maghiar, alături de toți ungurii din țara noastră, simte din pînă binefacerile regimului democrat-popular. Republica Populară Romînă — „Patrie nouă”, cum îl spune poetul — este una și aceeași pentru romîni și celelalte naționalități conlocu-toare care construiesc împreună viața nouă.

Azi nu mai sînt străin la mine-acasă... Imi strig urarea împede, cît pot. Ca glasul să-mi-o poarte peste tot Mi-i patria; mi-i dreață moștenire. Si cauza ei mare i-o servesc. Poet și om, cu-nțreaga mea simțire.

(„Patrie nouă”) I. MIHUT

Invățămintul de partid

Prin discuții active, confuziile sînt înlăturate

Cursanții de la cercul de Istorie a P.M.R. de pe lângă organizația de bază de la P.T.T.-Arad au dezbătut, în cadrul primei convorbiri de sfîrșit de an, problemele ridicate de istoria mișcărilor muncitorești din țara noastră pînă la instaurarea primului guvern democratic, 6 martie 1945.

Trebuie să spunem de la început că materialul seminarizat e foarte vast. Celor care au răspuns li s-au cerut cunoștințe de istorie, de economie politică și de filozofie marxist-leninistă. Deci ei trebuiau să parcurgă în timpul anului un bogat material bibliografic.

Calitatea răspunsurilor date de tovarășii în cadrul convorbirilor de fine de an au arătat că numai acei cursanți care se pregătesc cu seriozitate pentru fiecare seminar pot să aprofundeze problemele. Dacă tov. Nicolae Caraiman, Ioan Enachev, Dumitru Puscău, Carol Pintea, Ioan Gutman, Ruxanda Brinda au dat răspunsuri clare și conșcise, se datorează faptului că ei au învățat sistematic în întregul an și nu doar în ultima săptămîină. Ei aveau conșciențe și noțiuni complete. Trebuie să remarcăm răspunsurile bune date de tov. Nico-

lae Caraiman, care în desele intervenții în discuții a completat răspunsurile antevorbitorilor, lămurind, de pildă, ce se înțelege prin răscoală țărănească și mișcările muncitorești din veacul trecut; cum s-a cimentat alianța de luptă dintre muncitori și țărani etc.

Printre tovarășii care s-au mărit la generalități și au dat răspunsuri superficiale și uneori confuze se află tov. Gh. Ionaș, Cornel Mermeza, Felicia Ponta și Sofia Răiescu. Răspunsurile date au oglindit faptul că ei n-au dat atenție învățămîntului de partid. Tov. Ioan Buda, Felicia Caraiman, Dumitru Nădăban, Vasile Strb, Ionel Lupei, Anton Philip și Emilia Savu n-au participat la discuții.

Excepționînd atitudinea tovarășilor amintiți, se poate spune că — în general — rezultatele sînt bune. Toate confuziile au fost aplecîndu-se prin discuțiile vii ale cursanților. Trebuie subliniat totuși că propagandistul Vasile Boca nu a fost suficient pregătit pentru convorbirile de sfîrșit de an, din care cauză nu a reușit să canalizeze în modul cel mai just firul discuțiilor.

Să ne însușim corect noțiunile de filozofie, de economie politică și de marxism-leninism!

Invățămintul de partid are menirea să ajute pe cursanți să-și însușească corect o serie de termeni de filozofie și economie politică și o serie de noțiuni de bază ale marxism-leninismului, fără de care nu poți porni la studierea temeinică a ideologiei marxist-leniniste. Aceasta este menirea tuturor cercurilor incluse în sistemul învățămîntului de partid și în deosebi a cercurilor în care se studiază bazele marxism-leninismului. Cursanții care frecventează acest cerc vin în contact cu noțiunile de bază ale filozofiei marxiste. De aceea ei trebuie să aibă dinainte un cunoscînt de cunoștințe generale. Membrii cercului "Bazele marxism-leninismului" de la Statul popular orășenesc au o cultură generală apreciabilă, au cunoștințe politice și ideologice. Totuși, cu prilejul convorbirilor de fine de an, s-au făcut în acest cerc o serie de confuzii. De pildă, tov. Otilia Apro, vorbind despre dialectica hegeliană n-a sesizat simburile ei raționale — mișcarea prin lupta contrariilor — și învelșul ei idealist — ideea se mișcă pînă la realizarea ei în ideea absolută. Dinșă n-a arătat de asemenea faptul că Hegel a folosit dialectica pentru a explica lupta dintre contrarii atît filozofic cît și politico-social numai pînă la el. De aceea contradicțiile — după Hegel — încetează în momentul în care apare ideea absolută.

Deși cu toate că filozofia hegeliană e dialectică, ea a rămas totuși o filozofie speculativă idealistă. Ce a făcut Marx? A preluat din dialectica lui Hegel numai simburile ei raționale și învelșul ei idealist, hegelian, a dezvoltat dialectica mai departe, dîndu-i o formă științifică modernă. Marx a elaborat tezele fundamentale ale materialismului dialectic și istoric, transformînd deci filozofia dintr-o știință contemplativă

vă și pasivă într-o filozofie activă, capabilă să transforme lumea. Tocmai acestea ar fi fost necesare de subliniat în discuții.

S-au mai ivit unele cazuri la o a doua problemă pusă în discuție: "Învățătura marxist-leninistă despre imperialism". Au fost tovarășii care au confundat sindicatul capitalist cu cartelul, crizele ciclice de supra-producere cu criza generală, etc. Alți tovarășii nu șiau cum a ajuns Lenin să elaboreze teza că nu toate țările a-jung deodată la socialism, că socialismul poate fi construit la început într-o singură țară sau în cîteva țări. Dar și aici confuziile au fost lămurite și tovarășii au plecat cu un plus de cunoștințe. O deficiență a convorbirilor finale de la acest cerc constă în faptul că tovarășii n-au abordat și n-au combătut teoriile oportunistilor din Internaționala a II-a, ca — de pildă — integrarea pașnică a capitalismului ajuns în stadiul imperialist, în socialism, combătută cu atîtă intrinsecă de Lenin. S-au remarcat prin discuții substanțiale tov. Otilia Apro, I. Szastorius, Ilie Miclea și Năstase Aurelia. Au dat de asemenea răspunsuri satisfăcătoare tov. Teofil Popovici și Ion Păcuraru. Propagandistul cercului, tov. Gh. Ban, a condus discuțiile cu competență, oprindu-se asupra problemelor pînă cînd se clarificau toate aspectele lor.

A. TODA

De la Cabinetul de partid

În atenția propagandiștilor de la cercurile de: Curs seral anul I-II, Istoria P.M.R., Bazele marxism-leninismului și Istoria P.C.U.S.
MĂRTI, 11 Iunie orele 17 vin la Cabinet propagandiștii de la Curs seral,
MIERCURI, 12 Iunie orele 17 vin cel de la Bazele marxism-leninismului,
VINERI, 14 Iunie orele 17 — Istoria P.M.R., iar la orele 18 Ist. P.C.U.S.

In întîmpinarea FESTIVALULUI MONDIAL AL TINERETULUI

Daruri ce vor fi trimise tineretului lumii

La Comitetul orașenesc U.T.M. au început să sosească cadourile ce vor fi trimise Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova. Aici se pot admira multe lucruri frumoase, confecționate de către tineretul din întreprinderile arădene.

Să vă prezentăm cîteva dintre aceste cadouri.

De la uzinele „30 Decembrie” au sosit 40 de fuste tip „Festival”, iar de la „Tricolor roșu” două trenuri moderne, de calitate superioară. La „Ecaterina Var-

ga” s-au confecționat patru frumoase păpuși îmbrăcate în costume naționale românești. O altă păpușă de format mare, e îmbrăcată într-o rochiță albastră, împodobită cu figuri de porumbel, simbol al păcii.

Tinerii de la Întreprinderea „Gravura” au trimis o frumoasă scrumieră din cupru argintat și mai multe insignă cu stema R.P.R. De la Fabrica de zahăr a sosit o interesantă scrumieră în formă de căpîină de zahăr, pe care tinerii au gravat proveniența ei. Tabă-

chere, scrumiere, bricege, albume, un coș de masă, o casetă din lemn de nuc, batiste cu emblema festivalului, eșarfe din mătase și alte obiecte au fost trimise de organizațiile U.T.M. de la uzinele „Gheorghe Dimitrov”, cooperativa „Precizia”, „Solidaritatea” timpărilor, „Artex”, Școlile medle nr. 2, pedagogică nr. 1 etc.

Cu aceste cadouri și cu cele ce vor mai sosit, Comitetul orașenesc U.T.M. intenționează, și desigur va reuși, să organizeze o frumoasă expoziție.

Tinerii fruntași în muncă și la învățătură vor plasa la festivalul regional

S-a stabilit ca din orașul Arad să plece la festivalul regional al tineretului 65 de delegații. Alegerea lor a început la cooperativa „Ecaterina Varga” de unde au fost propuse pentru a participa la festivalul regional două tinere fete, fruntașe în muncă.

Organizațiile U.T.M. fruntașe în acțiunile întreprinse în cîntec Festivalului de la Moscova, printre care cităm pe cele de la uzinele „Gheorghe Dimitrov”, Atelierele C.F.R., Depoul de locomotive, „7 Noembrie” și altele, urmează să-și aleagă și ele delegații pentru festivalul regional.

De ce n-a reușit festivalul de la Curțici

Pe mai multe centre de comune s-au desfășurat în ultimul timp festivaluri ale tineretului. Dar dacă festivalurile din Pîncota și Vînga, bunăoară, au fost reușite, cel din comuna Curțici s-a desfășurat la un nivel mult scăzut față de posibilitățile existente.

De ce s-a ajuns la această stare de lucruri?

În primul rînd pentru că activitatea culturală de pe lângă căminele culturale din comunele învecinate este cît se poate de nesatisfăcătoare. În comunele Șofronea, Macea nu există echipe artistice, cu toate că forțe, în deosebi tineresci, sînt destule. În Iralos, deși există o formație teatrală, nu s-a dat atenția cuvenită activității culturale. Tov. Marian Maria, membră a Comitetului rațional U.T.M., s-a complăcut în atmosfera pasivă care a domnit aici și nu s-a interesat să ridice pe o treaptă mai înaltă participarea tineretului la viața culturală a comunei.

Așa se face că din cele șase comune, care trebuiau să ia parte la concursul artistic din Curțici, s-au prezentat doar trei. Tinerii din celelalte comune, neavînd pregătirea necesară culturală, nu s-au putut prezenta la această serbare.

La nereușita festivalului din Cur-

țici a contribuit și comitetul organizației U.T.M. din Sînmartin (secretar Iosif Hot, care nu a asigurat participarea nici a formațiilor artistice și nici a echipelor sportive.

De nereușita festivalului din Curțici se face vinovată și tov. Florica Vlăi, profesoară de educație fizică din Curțici, care primise sarcina să conducă concursurile sportive. În ziua festivalului, ea a „dispărut”. Încă de dimineață pînă în încheierea desfășurării competițiilor sportive. Organizația U.T.M. din care face parte această tovarășă trebuie să țină seama de astfel de atitudini și să ia măsuri de combatere a lor.

O altă situație trebuie să dea de gînd nu numai Comitetului rațional U.T.M. ci și secției de învățămînt și cultură a statului popular rațional.

Ce-ar trebui făcut pentru îmbunătățirea comportării echipei de fotbal Flamura roșie U. T. A.

Concluziile redacției

Redacția ziarului nostru a organizat în ultimele zile o discuție în legătură cu comportarea slabă a echipei Flamura roșie U.T.A. Părerea tuturor participanților la această discuție, ca și a altor cititori, e că ancheta noastră e pe deplin justificată.

Rezultatele obținute de echipa de fotbal Flamura roșie U.T.A. în „Cupa primăverii” au scos la iveală foarte slabă comportare a jucătorilor arădeni. Din 7 jocuri susținute ei au câștigat unul singur (Dinamo București 1-0), au terminat la egalitate două cu Progresul I.C.O. și Energia Petroșani și au pierdut 4 (cu Locomotiva București, Energia Or. Stalin și Dinamo București). În aceste jocuri echipa arădeană a înscris 7 goluri și a primit 16 (1). Cu cele patru puncte acumulate, ea se situează pe ultimul loc în clasamentul seriei a II-a din „Cupa primăverii”.

Toate acestea au provocat nemulțumiri în rîndul muncitorilor de la uzinele „30 Decembrie” și în rîndurile tuturor spectatorilor arădeni. Ei doresc să aibă în prima categorie o echipă bine pregătită care, prin jocul prestat, să contribuie la continuarea tradiției fotbalului arădean și la dezvoltarea continuă a fotbalului românesc.

Trebuie din capul locului subliniat că toți participanții la discuția organizată de ziar ca și specialiștii pe care ziarul i-a consultat sînt de părere că lipsurile existente acum în echipa Flamura roșie U.T.A. pot fi remediate.

Seară de întrebări și răspunsuri

Casa de educație sanitară Arad, anunță o seară de întrebări și răspunsuri. Convorbire între medici și populație despre „Polioniella” (paralizia infantilă) care va avea loc în ziua de luni 10 Iunie orele 18,30 în localul Blocului școlar sanitar piața Xenopol (localul fostei Facultăți de zootehnie, lângă Statul popular). Răspunsurile la întrebări vor fi date în limbile română și maghiară de specialiștii în această problemă: dr. Radu Cornel, dr. Sădeanu Ioan, dr. Ster Viorica și dr. Sădeanu Anita. Convorbirea va fi urmată de film. Intrarea liberă.

(Continuare în pag. 4-a)

Dăruinți!

Întrebuințați cu încredere în alimentarea copiilor dv. produsele sosit recent în

magazinele alimentare

- FOSFARIN
- CALCIU GRIS
- FULGI DE OVAZ

Componența unui kg de fosfarin este următoarea:
644,9 gr zahăr
148,8 gr amidon de cartofi
148,8 gr amidon de porumb
49,6 gr cacao
7,9 gr hexafosfat

Consumarea acestor produse asigură dezvoltarea copiilor

Mica publicitate
Pierdut buletinul
Biroului populației
pe numele Zamfir
Nicolae domiciliat
în Arad, str. Aron
Pumnu nr. 51. Gă-
sitorul este rugat
să-l predea la a-
dresa de mai sus,
contrar doctar nul.
(nr. 142).

Loto Central
Rezultatul trage-
rîi din 7 Iunie,
1957.
Au fost extrase
din urnă următoarele numere:
81, 79, 84, 15, 29,
18, 33, 58, 80.
— Premiul general
pe țară 2.279.360
lei.

Cele șase secții foto ale cooperativei

„DECORATIVA”

stau la dispoziția publicului. Prețuri reduse.

— Cooperativa „HIGIENA” Arad —
EXECUTĂ ONDULAȚII CU LINII
MODERNE LA TOATE SECȚIILE
DE COAFURĂ. CIENTELA ESTE
DESERVITA DE UN
personal cu înaltă calificare

Trustul alimentației publice locale Arad

aduce la cunoștința publicului consumator că a deschis grădinițe de vară:
„CINA”, bulevardul Republicii nr. 89,
„CIOCIRLIA”, str. Eminescu, nr. 32,
„MUREȘUL”, Parcul de pe malul Mureșului,
„CRINGUL”, str. Oncu,
„GRĂDIȘTE”, cartierul Grădiște,
„CARAIMAN”, Aradul Nou, fost „Grădina Zinelor”,
„PESCARUȘ” (Port Arthur) vizavi de Fabrica de zahăr.
Servim mîncăruri calde, băuturi reci, bufete bine asortate.
Prețuri accesibile.

Cooperativa „PRECIZIA”

stă la dispoziția clienților cu următoarele secții de reparații:

- REPARAȚII RADIO,
- REPARAȚII CEASORNICARIE,
- SECȚII DE BIJUTERII,
- SECȚII TINICHIGERIE,
- SECȚII GRAVURĂ,
- SECȚII STAMPILĂ,
- SECȚII MAȘINI DE SCRIS,
- SECȚII TOCILARIE,
- SECȚII OPTICĂ.

În aceste secții se execută lucrări de calitate după comanda clienților. Prețuri convenabile.

SECȚIILE DE COMENZI ALE COOPERATIVEI „ECLA TERINA VARGA”

din strada I. C. Primu și Fr. Liszi,
EXECUTĂ
din materialul clientului și al cooperativei:

- pulovere,
- cardigane,
- veste,
- costume,
- ciorapi,
- mănuși,
- Țărări tricotat manual sau cu mașină,
- covoare de lînă persane înno-
- broderii,
- lucruri de mînă,
- montări de perne ornamentale,
- remaje de ciorapi.

ADRESAȚI-VA CU ÎNCREDERE. EXECUTĂM LUCRĂRI DE CALITATE LA PREȚURI REDUSE.

Informații

Muzeul regional-Arad

anunță că:

expoziția retrospectivă Iulian Toader, precum și secția revoluției de la 1848-49 și secțiile de arheologie și artă pot fi vizitate marți, vineri și duminică, orele 10-13 și 17-20.

VIZIONAȚIA LA TEATRUL DE STAT spectacolele cu frumoasa comedie „TACHE, IANKE ȘI CADIR” de V. I. POPA
Reprezentare: astăzi, 9 Iunie, la orele 20.

GOSPODINĂ

Cooperativa „CHIMICA”

școală mecanică orice fel de rufe, PLAPUME, PERDELE, COVOARE ETC.

Cooperativa de producție „VOINTA”

din Arad

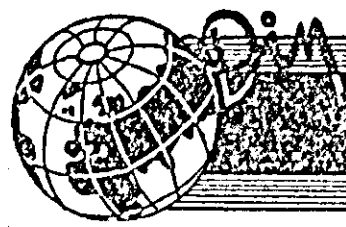
Produce următoarele bunuri de larg consum

- PLAPOME DIN MATASE,
- DIFERITE MARIMI,
- CARUCIOARE PENTRU COPII:

- LANDOU,
- SPORT,
- BABY,
- UMBRELE PENTRU FEMEI ȘI BARBAȚI.

Dispune și de un centru de comandă în str. Eminescu nr. 7, care execută plapome din materialul clientului; de asemenea de un atelier de compactorie în piața Avram Iancu nr. 12.

Produsele enumerate mai sus se găsesc la magazinele O.C.L. „Produse Industriale” și la magazinele de desfacere ale U.R.C.M.

TOATE COLTURILE LUMII

ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI

Pentru întărirea și dezvoltarea relațiilor de prietenie Convorbirile sovieto-finlandeze de la Helsinki

HELSINKI 8 (Agerpres). — TASS anunță:

La convorbirea care a avut loc la 7 iunie au participat din partea sovietică: N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., N. A. Mihailov, ministrul Culturii al U.R.S.S., general de armată I. A. Serov, P. N. Kumikin, locțiitor al ministrului Comerțului Exterior al U.R.S.S., general de armată N. S. Malin, I. F. Iliev, membru în Colegiul Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. Z. Lebedev, ambasadorul U.R.S.S. în Finlanda, F. F. Molodtsov, șef de secție din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. și S. A. Afanasiev, șef de secție adjunct din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Din partea finlandeză la convorbire au luat parte: primul ministru V. I. Sukkelainen, ministrul N. Melander, I. Virolainen și E. Kaitila, secretarul de stat L. Tuominen, E. Vuori, ambasadorul Finlandei în U.R.S.S., R. Enkel, O. Kaila și I. Vanamo, șefi de secție din Ministerul Afacerilor Externe al Finlandei, precum și G. Korhonen, șef de secție din Ministerul Comerțului și Industriilor al Finlandei.

Convorbirea care a început la orele 10,30 și s-a încheiat la 11,45 (ora locală) a decurs într-o atmosferă de prietenie și sinceritate. În cursul convorbirii a avut loc un schimb de păreri asupra unor probleme generale care prezintă interes pentru ambele țări.

Cele două părți au constatat că relațiile de bună vecinătate dintre Finlanda și Uniunea Sovietică sînt în prezent excepțional de bune și că există toate premisele pentru ca aceste relații să fie și în viitor tot atât de bune, lucru pe care ambele state îl doresc cu sinceritate.

Pentru a analiza mai amănunțit unele probleme și pentru a studia noi forme de activitate s-a considerat indicat să se constituie trei comisii.

Din comisia care va studia relațiile generale dintre cele două țări fac parte — din partea finlandeză: I. Virolainen, ministrul Afacerilor Externe, L. Tuominen, secretar de stat, E. Vuori, ambasadorul Finlandei în U.R.S.S., R. Enkel, șef de secție din Ministerul Afacerilor Externe al Finlandei; din partea sovietică: A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe, V. Z. Lebedev, ambasadorul U.R.S.S. în Finlanda, I. F. Iliev, membru în Colegiul Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., S. A. Afanasiev, șef de secție adjunct din

Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

S-a hotărât ca problemele culturale să fie examinate de I. Virolainen, ministrul Afacerilor Externe al Finlandei și N. A. Mihailov, ministrul Culturii al U.R.S.S., cu participarea experților respectivi.

Problemele comerciale vor fi studiate din partea finlandeză de secretarul de stat Tuominen și O. Kaila, șef de secție din Ministerul Afacerilor Externe al Finlandei, din partea sovietică de P. N. Kumikin, locțiitor al ministrului Comerțului Exterior și A.

G. Drozdov, reprezentantul comercial al U.R.S.S. în Finlanda.

În timpul convorbirii s-a examinat de asemenea situația internațională și s-a stabilit că cele două state doresc în același măsură să contribuie la menținerea păcii și a formelor pașnice de colaborare în lume și că potrivește principiului exprimat în tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală, Finlanda dorește să rămână la o parte de contradicțiile dintre interesele marilor puteri și să continue prin politica ei externă neutră și de pace la dezvoltarea continuă a condițiilor pașnice, în special, în Europa de nord.

Adunarea activului de partid din Budapesta al P. M. S. U.

BUDAPESTA 8 (Agerpres). — M.T.I. anunță:

La 7 iunie a avut loc la Budapesta o adunare a activului de partid din Budapesta, consacrată vizitei în Ungaria a delegației guvernamentale de partid a R. P. Bulgaria. La adunare au participat Janos Kadar, președintele guvernului revoluționar muncitoresc iugoslav, Istvan Dobi, președintele Prezidiului Republicii Populare Ungare, Ferenc Münnich, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, György Marosán, ministrul de stat, și alți oameni de stat și activiști de partid, membrii delegației guvernamentale și de partid a R. P. Bulgaria în frunte cu Anton Luvov, precum și peste 3.000 de membri ai organizației din Budapesta a Partidului Muncitoresc Socialist Ungar.

Au luat cuvîntul Janos Kadar și Todor Jivkov, prim secretar al Partidului Comunist Bulgar.

Janos Kadar a subliniat în cuvîntarea sa că popoarele ungare și bulgare datorază eliberarea victoriei istorice reputeate de Uniunea Sovietică în cel de-al doilea război mondial. El a arătat de asemenea că în 1945, unitățile armatei bulgare au participat împreună cu armata sovietică la eliberarea Ungariei de sub jugul fascist. Prietenia ungaro-bulgară, a spus J. Kadar, se va dezvolta și se va întări în interesul poporului nostru, în interesul întregului lagăr al socialismului în frunte cu marea Uniune Sovietică.

Todor Jivkov a transmis poporului ungar un salut frătesc din partea poporului bulgar și și-a exprimat convingerea că tratativele care se desfășoară în prezent între delegațiile celor două țări vor duce la întărirea continuă a legăturilor politice, economice și culturale dintre Ungaria și Bulgaria.

Noul guvern italian a obținut o majoritate infimă în parlament

ROMA 8 (Agerpres). — Vineri seara au continuat în Camera deputaților dezbaterile în legătură cu votul de încredere cerut de Adone Zoli, care după cum se știe a format la 19 mai noul guvern italian alcătuit în exclusivitate din membri ai partidului democrat creștin.

După dezbateri îndelungate Camera deputaților a acordat lui Adone Zoli încrederea cu o majoritate infimă de numai 50 voturi (305 pentru, 255 contra și 11 abțineri). Pentru încrederea în guvern au votat deputații democrați creștini și neofasciști. Impotriva încrederii au votat comuniștii,

socialiștii, social democrații, republicanii și liberalii.

Sub presiunea puternicului val de protest al opiniei publice italiene și a nemulțumirilor existente chiar în partidul democrat creștin din cauza faptului că în Senat Zoli a putut obține încrederea numai datorită sprijinului neofasciștilor, acesta a declarat la deschiderea dezbaterilor Camerei deputaților că nu va lua în considerare voturile neofasciștilor atunci cînd va aprecia majoritatea obținută.

Agencia United Press apreciază că actuala situație politică din Italia este cea mai confuză de la război încoace.

CREȘTEREA CHELTUIELILOR MILITARE ALE ELVEȚIEI

MUNCHEN 8 (Agerpres). —

Revista „Deutsche Woche” publică o corespondență din Elveția cu privire la creșterea cheltuielilor militare ale acestei țări. Noul buget cuprinde 706,5 milioane franci elvețieni cheltuieli militare față de 505,2 milioane cît a fost în 1950. Totodată parlamentul federal a mai adoptat un program extraordinar de reînarmare în valoare de 170.000 franci. La sesiunea sa din primăvara acestui an consiliul federal a adoptat alte trei credite militare în valoare de 189,2 milioane franci. Astfel cheltuielile ordinare și extraordinare ale bugetului militar al Elveției în anul în curs se cifrează la uriașă sumă de 1.065,7 milioane franci elvețieni.

— O —
R. D. GERMANIA VA ACORDA
R. P. POLONE UN CREDIT ÎN
VALOARE DE 400 MILIOANE
DE RUBLE

VARȘOVIA 8 (Agerpres). —

Werner Tuerpe, directorul pavilionului R. D. Germane la Tîrgul de la Poznań, a declarat în cadrul unei conferințe de presă că R. D. Germana va acorda R. P. Polone un credit în valoare de 400 milioane de ruble pentru dezvoltarea industriei carbonifere poloneze. În schimb R. P. Polonă va livra R. D. Germane oțel și produse siderurgice și va spori exporturile de cărbune în această țară.

— O —
PRĂBUȘIRI ȘI INCENDII ÎN
MINELE DIN BELGIA

BRUXELLES 7 (Agerpres). —

După catastrofa de la minele carbonifere Ammerker Marcinelle, în urma căreia în august anul trecut au pierit cîteva sute de mineri belgieni și străini, în presă se publică tot mai des știri despre prăbușirile și incendii care continuă în mine și care pun în pericol viața multor muncitori din aceste mine.

În noaptea de 4 spre 5 iunie într-o mină din bazinul carbonifer Liege, la o adîncime de 695 metri, a izbucnit un incendiu. Trei mineri italieni nu au reușit să vină la suprafața pămîntului. Alți trei mineri au fost grav răniți în urma incendiului.

În semn de protest împotriva atitudinii neglijente a proprietarilor de mine față de tehnica securității, minerii de la numeroase mine din bazinul carbonifer Liege au declarat la 6 iunie grevă cerînd îmbunătățirea imediată a condițiilor de muncă ale muncitorilor din industria carboniferă.

Ce-ar trebui făcut pentru îmbunătățirea comportării echipei de fotbal Flamura roșie U. T. A.

(Urmare din pag. a 3-a).

rea lor. La descurajarea tinerilor au contribuit și unii jucători rutinați, cu înclinații spre vedetism.

Disciplina jucătorilor a fost de asemenea o problemă foarte mult discutată în răspunsurile date anchetei noastre. S-a vorbit despre viața nesportivă pe care o duc jucătorii ca Szekely, Kapos, Dušan, Boitoș și despre influența ei hotărîtoare asupra declinului de formă a acestor jucători talentați. Lipsa și numeroasele întârzieri de la antrenamente au dus de asemenea la rămînerea în urmă cu pregătirea fizică și tehnică a unor jucători. Ca urmare ei n-au putut da randamentul așteptat, nivelul jocurilor susținute scăzînd simțitor. Neparticiparea cu conștiinciozitate la antrenamente a unor jucători ca Serfőz, Dušan, Petschowski, Szekely, dăunează nu numai jucătorilor în cauză ci întregului colectiv, în stîl căruia această atitudine de îngîmfare și vedetism creează o atmosferă nesănătoasă.

Cei doi antrenori trebuiau să ia atitudine hotărîtă împotriva acestor abateri, spre a asigura o atmosferă de disciplină și conștiinciozitate în stîlul echipei.

Articolele publicate nu au trecut cu vederea nici unele greșeli săvîrșite de conducerea secției de fotbal a colectivelor. Păreri au fost unanimе în ce privește felul defectuos în care s-a procedat la completarea lotului cu jucători noi. Nici anul acesta linia de atac a echipei nu a fost întărită cu jucători corespunzători, cu toate că aceasta constituie o problemă nerăzolvată de aproape trei ani. Dacă apărarea s-a întărit încontestabil cu aducerea unor jucători de valoare, înaintarea rămîne punctul slab al echipei.

Conducerea secției de fotbal nu a urmărit cu seriozitate viața pe care o duc jucătorii în afara uzinel, dacă aceștia au o tînuță morală demnă de un sportiv de tip nou, anturajul pe care-l au jucătorii, cum își petrec timpul liber etc. A lipsit munca de educare culturală și politică a jucătorilor. Necerînd rapoarte din partea antrenorilor asupra stadiului de pregătire a jucătorilor și necontrolînd dacă sedințele de antrenament se desfășoară pe baza unui plan bine întocmit, conducerea secției de fotbal n-a reușit să descopere la timp lipsurile existente și să ia măsuri de îndreptare. Conducerea secției de fotbal se face vinovată de nesancționarea unor abateri de la disciplina sportivă și de satisfacerea cerințelor unor jucători neîntîlnind seama de randamentul și atitudinea lor față de antrenamente și jocuri. Aceasta decorează între unii membri ai conducerii secției de fotbal și jucătorii există relații de prietenie neprietene.

E cît se poate de regretabil faptul că lov. Eugen Greensner, responsabil secției de fotbal a colectivelor sportiv Flamura roșie U.T.A., în loc

să stimuleze critica și autocritica și să lichideze lipsurile ce i se aduc la cunoștință, a tras la răspundere în mod neprincipial pe unul din participanții la discuția organizată de ziar. De asemenea conducerea secției de fotbal nu solicită sprijinul organelor C.C.F.S. în munca de pregătire a echipei.

Lipsuri serioase s-au manifestat și în ce privește asigurarea condițiilor materiale în vederea antrenamentelor. Nici pînă în prezent nu s-a amenajat terenul de antrenament de înălță înțelegere, deși conducerea administrativă a uzinei și comitetul de întreprindere dispuneau de mijloace în acest sens.

Concluziile trase din materialele publicate, cît și din cele care n-au apărut în coloanele ziarului impun luarea cîtorva măsuri.

În primul rînd se impune reorganizarea conducerii secției de fotbal, care trebuie completată cu oameni competenți, cu dragoste față de colectiv.

Între antrenori și membrii secției de fotbal trebuie să se stabilească o colaborare strînsă.

Pentru ca pregătirea echipei să decurgă în bune condiții conducerea secției de fotbal e datorată să ceară antrenorilor să-și stabilească un plan bine gîndit după care să se desfășoare sedințele de antrenament. Acest plan trebuie să cuprindă metode de antrenament la nivelul cerințelor fotbalului modern. Orientarea antrenorilor trebuie să meargă în primul rînd pe linia stabilirii unui schelet al echipei, pe baza căruia să se poată întocmi formația. E necesar să se introducă cu curaj în echipă jucători tineri de valoare.

Conducerea secției de fotbal, de comun-acord cu antrenorii, are datoria să ia măsuri împotriva jucătorilor care comit abateri de la disciplina sportivă.

Deosebit de important pentru cîntesarea jucătorilor este aplicarea unui sistem de premiere a acestora care să aibă în vedere randamentul dat în jocul susținut și conștiinciozitatea în pregătire. De asemenea trebuie intensificată munca în domeniul ridicării nivelului politic și cultural al jucătorilor. Nu ar fi rău dacă, împreună cu celelalte colective sportive din oraș și cu sprijinul organelor locale, s-ar fi înființat un club al sportivilor, unde s-ar putea desfășura o intensă activitate în acest sens.

Lotul actual al echipei, pregătit cu mai multă seriozitate, poate face față cu succes în viitorul campionat.

E nevoie, însă, de o radicală îmbunătățire a metodelor de pregătire a echipei, de întărirea disciplinei în rîndul jucătorilor, de creșterea exigențelor secției de fotbal față de activitatea echipei.

Sperăm că odată cu luarea acestor măsuri, echipa Flamura roșie U.T.A. va reuși să facă față cerințelor fotbalului modern, răspunzînd încrederii ce și-o pun în ea mîile de oameni ai muncii din Arad.

Unde mergem azi?

FOTBAL:

Pe stadionul „Progresul”, de la orele 17, se desfășoară partida de fotbal dintre echipele de categoria „B” Energia „Gheorghe Dimitrov” — Energia Clujpiza Turzii. Publicul ardean așteaptă cu justificată nerăbdare această partidă în care echipa locală va avea posibilitatea să se reabiliteze.

În deschidere, se dispută cu încredere de la orele 15,15 derbiul local de juniori dintre echipele Flamura roșie U.T.A. — Energia „Gheorghe Dimitrov”. Cunoscinde valoarea componenților celor două formații și întîlnind conștient de faptul că în tur jocul a fost cîștigat de formația colectivului Energia, care conduce în clasament cu două puncte avans față de Flamura roșie U.T.A., ceea ce angajează în luptă pentru revanșă pe teatînții, credem că cele două formații ne vor oferi satisfacția unui joc dinamic și spectaculos.

La orele 11 se dispută pe același stadion partida de fotbal din campionatul categoriei C dintre echipele Energia Constructorul Arad — Energia 14.

În deschidere, la orele 9, se întîlnesc în cadrul campionatului regional echipele Progresul I.C.O.A. — Recoleta Grabă.

În cadrul campionatului orașenesc,

pe stadionul Locomotiva, de la orele 9,30, se desfășoară partida dintre formațiile Flamura roșie U.T.A. II — Recoleta Săvîrșin.

Pe terenul F.Z., la aceeași oră, se întîlnesc echipele Flamura roșie Libertatea și Recoleta Micăla.

La orele 11, tot pe terenul F.Z., în cadrul „Cupei Drapelul roșu”, Flamura roșie F.Z. întîlnește formația FI. roșie panificație.

HANDBAL:

La orele 14, pe stadionul Progresul se desfășoară partida de handbal dintre formațiile Energia „Gheorghe Dimitrov” — Progresul Timișoara, din cadrul campionatului regional.

BASCHET:

Terenul Constructorul găzduiește cu începere de la orele 9 întîlnirile de baschet între echipele feminine ale colectivelor Voința Oradea, Energia Cluj și Dinamo Arad.

CAMPIONATUL INDIVIDUAL DE ȘAH PE ORAȘ

Luni, 10 iunie 1957, începe în orașul nostru campionatul individual la care participă toți jucătorii de categoria I și II din oraș.

Concursul se va deschide la orele 17 în sala de joc a colectivului Locomotiva din strada Cloșca nr. 6.

Participanții au fost împărțiți în trei serii.

TEATRUL

— TEATRU-CINEMA-MUZICA — TEATRU-CINEMA-MUZICA — TEATRU —

CINEMATOGRAFE

„GHEORGHE DOJA”: În totu lupte.

„NICOLAE BALCESCU”: Căznici dr. Danwitz.

„I. L. CARAGIALE”: Moara cu noroc, în completare: Plecare de sărărilor.

„JANOS HERBAK”: rulează filmul „Măgarul Magdanei”.

„TINERETULUI”: Cu fața spre public, în completare: Ives Montand.

„SOLIDARITATEA”: Mexicanul.

„MAXIM GORKI”: Othello.

CLUBUL „30 DECEMBRIE”: „Cazul pilotului Maresz”.

CLUBUL „TEBA”: „Bigamul”.

„ILIE PINTILIE”: Dansează, mică doamnă.

Neocolonialismul american

(Urmare din pag. 1-a)

e contribuia de fapt în mod îndreptat tot la întărirea puterii militare a țărilor respective. Iată cum caracterizează de pildă „The Magazine of Wall Street” destinația sumelor trimise în Europa occidentală sub eticheta „ajutorului”: „cea mai mare parte a plăților făcute Franței reprezintă în realitate contribuția noastră (americană N.N.) pentru a acoperi cheltuielile cauzate Franței în campania din Indochina”. În privința plăților făcute Marii Britanii, Italiei și Germaniei „The Magazine of Wall Street” scrie că ele reprezintă „contribuția noastră pentru plata echipamentului militar necesar țărilor N.A.T.O., ca și o parte a cheltuielilor necesare pentru menținerea trupelor britanice pe continent”. A numi aceasta „ajutor economic”, remarcă pe bună dreptate revista americană este „o eroare”.

Europa occidentală a beneficiat în special de investițiile fondurilor publice americane și în mai mică măsură de investițiile de capitaluri particulare. La sfîrșitul anului 1955, doar 18% din capitalurile particulare americane investite în întreaga lume, se găseau în Europa occidentală. Deși din punct de vedere juridic investițiile de capitaluri private nu se întregesc pînă acum în programele de ajutor pentru străinătate, (sînt însă în curs discuții) prin care se propune înlocuirea exporturilor de fonduri publice prin exporturi de capitaluri private), există o legătură strînsă între aceste operații, programele de ajutor pentru străinătate avînd un rol deosebit în pregătirea condițiilor prietene pentru înființarea capitalurilor particulare americane.

Investițiile de capitaluri particulare în țările capitaliste dezvoltate din punct de vedere economic cum sînt țările Europei occidentale sau Canada, prezintă anumite avantaje pentru monopoliiștii americani. O enunțare foarte clară a unor asemenea condiții prietene care s-au creat în țările Europei occidentale, după aservirea lor economică și politică prin primirea ajutorului american, ne este prezentată în suplimentul organului buisnessmenilor americani „The Magazine of Wall Street” care se ocupă de perspectivele pe 1957 ale investițiilor americane. Prezîntînd condițiile ce favorizează investițiile de capitaluri americane în cursul acestui an în țările Europei occidentale, revista arată în primul rînd că „cele mai multe țări din Europa nu impun restricții la transferul profiturilor sau capitalurilor”. Formularea mai corectă ar fi desigur că țările europene „nu pot” impune restricții chiar dacă ar dori, din cauza obligațiilor asumate prin primirea ajutorului pentru străinătate. Mai departe, revista arată că se găsește în Europa forță de muncă locală „cu aceeași calificare ca în S.U.A.”, dar cu salarii care reprezintă un sfîrșit pînă la o treime din salariile ce se plătesc în S.U.A.”, din care cauză a fost chiar posibil ca „un număr crescut de firme americane din Europa să-și desfășoare activitatea în S.U.A.”. Firește că aceasta poate constitui un stimul deosebit de important pentru monopoliiștii americani să-și îndrepte investițiile spre Europa, iar specialiștii Wall Streetului nu au nici un interes să prezinte împrejurările reale care au determinat această situație. Între exportul de fonduri publice și investițiile de capitaluri

particulare americane există o strînsă condiționare reciprocă. În afara profiturilor realizate în S.U.A. de către monopolurile americane, ca urmare a comenziilor de armament făcute în contul ajutorului pentru străinătate, exportul de fonduri publice urma să asigure totodată monopolurilor americane acele supra-profituri care se dobîndesc de la capitalurile investite în străinătate, prin scăderea salariului real al muncitorilor din Europa. Intenția mărțurii de a reduce standardele de viață al muncitorilor europeni a reușit deajuns de limpede din insistențele repetate ale Washingtonului asupra necesității „austerității” pentru popoarele europene, iar ministrul planului Marshall pentru Europa, Paul G. Hoffman, a declarat deschis în fața unui comitet al congresului că instituția condusă de el „a încercat să stabilească un plafon pentru nivelul de trai”.

Faptele au arătat că aceste intenții au fost traduse în practică. Plafonarea salariilor nominale, prețuri ridicate pentru mărfuri importate de S.U.A., impozite istovitoare pentru păturile muncitoare din Europa, reducerea alocațiilor pentru construcția de locuințe și prevederile sociale, alocații mari pentru cheltuielile militare și devalorizări repetate dictate de financiarii Wall Streetului, iată cîteva din metodele impuse de cei care distribuiau ajutorul american.

Publicația Wall Streetului a prezentat ca... punct de atracție faptul că există o „piață de desfacere pentru multe produse fabricate de firmele americane, lucru care, după cum se știe, grăbește circulația mărfurilor, sporînd astfel profitul. Un alt motiv care pledează pentru în-

vestițiile de capitaluri americane este tendința de a evita îngrădirile de import și pe cele valutare existente în țara care importă capitalul, ca și posibilitatea de a pătrunde neștergînd pe piețele coloniale și semicoloniale aparținînd țărilor importatoare de capitaluri, respectiv țărilor beneficiare ale „ajutorului american pentru străinătate”. În general, pe baza tratatelor bilaterale de acordare de ajutor, S.U.A. au izbucnit să elucideze cele mai multe legi care apăsau piața internă de concurență străină. Totuși, pentru a fi și mai sigur pe viitor, specialiștii de la „Magazine of Wall Street” recomandă pentru 1957 ca investițiile de capitaluri să se facă prin deschiderea de filiale ale firmelor americane în Europa, mijloc prin care ele „ar obține exact aceeași avantajă ca toate firmele europene”.

Toate aceste condiții prietene, create prin intermediul ajutorului pentru străinătate investițiilor particulare s-ar putea rezuma în fond la una singură, posibilități nelimitate pentru imperialismul yankeu de a-și, însuși o parte din plus-valoarea produsă de muncitorii din Europa.

Metodele recomandate de „Magazine of Wall Street” sînt de fapt metode de acum încercate care au dat roade din cele mai bune din punctul de vedere al capitaliștilor americani.

Într-adevăr, numai în cursul anului 1956 capitaliștii americani au realizat în Europa profituri în valoare de 450 milioane dolari din care 187 milioane, în Marea Britanie, 53 milioane în Franța (59 socotit împreună cu coloniile) și 50 milioane în Germania occidentală.

(Continuare în nr. viitor.)